

Predica de la Krefeld, 03 iulie 2005

Ewald Frank

[...] Putem să spunem lucrul acesta din toată inima noastră: „Adevărul Tău înaintează!” Este atât de frumos că noi cu adevărat nu avem nici o învățătură proprie, nici o cunoștință proprie, ci noi putem să predicăm Cuvântul așa cum este scris, așa cum ni l-a lăsat și ni l-a descoperit Dumnezeu prin harul Său. Chiar înaintea revenirii lui Isus Hristos, Dumnezeu a descoperit adevăratul înțeles al Cuvântului, într-o armonie perfectă între Vechiul și Noul Testament. Prin aceasta recunoaștem că Dumnezeu Și-a întors din nou fața spre noi. Dacă ne vorbește Dumnezeu și dacă noi am înțeles cu adevărat că El este Acela care vorbește cu noi, dacă noi am primit acest lucru, și anume că nu Pavel, nu Petru, nu un apostol, nici un proroc nu a avut să ne spună ceva, ci însuși Domnul ne vorbește prin Cuvântul Său... Domnul a folosit însă gura slujitorilor și prorocilor Săi ca să ne vorbească. Lucrul acesta este valabil până în acest timp. Nici fratele Branham nu a avut un mesaj suplimentar, ci Cuvântul făgăduit și descoperit pentru timpul acesta. Și astfel Îi suntem foarte recunoscători Domnului că avem parte de ceea ce a făgăduit El și avem parte, desigur, de ceea ce face El. La ce ar folosi toate făgăduințele lui Dumnezeu, care sunt „DA” și „AMIN”, dacă acestea s-ar împlini pe lângă noi, iar noi nu am avea parte de împlinirea lor?

În această legătură m-am gândit la vindecare acelu om de la scăldătoarea din Betesda. Și doresc să spun ceva în această legătură. Cu siguranță că în mijlocul nostru sunt unii care așteaptă de mulți ani binecuvântări deosebite. Câți dintre voi știu de cât timp aștepta omul acela? Aștepta de 38 de ani. Și de fiecare dată când se cobora îngerul și tulbura apa, dorea și el să intre-n apă, dar nu era în stare. Era paralizat. De fiecare dată altcineva i-o lua înainte. Și după aceea a venit și ziua lui, și Domnul Însuși a vorbit Cuvântul. Omul a spus: „n-am pe nimeni să mă bage în scăldătoare când se tulbură apa.” Dar Domnul a spus: „Tu nu mai ai nevoie de nimeni. Sunt EU aici: ridică-te, ia-ți patul și umblă.”

Frați și surori, indiferent cât de mult așteptăm... În anul acesta se împlinesc 40 de ani de când a plecat acasă fratele Branham. El a așteptat revenirea Domnului. Pavel a așteptat ca aceasta să aibă loc. Martin Luther a spus în ultimul său an, în 1543: „Așa cum cu Domnul nostru nu s-au împlinit în totalitate cele trei zile și trei nopți, la fel nu se vor împlini exact două mii de ani, și noi ne putem aștepta ca Domnul să revină.” Într-adevăr, toți cei ce au trăit harul lui Dumnezeu în vremea lor, așteptau revenirea Domnului. Dar acum timpul este foarte înaintat. Noi ne putem ridica capetele, treji și cu mintea limpede, întemeiați pe Cuvântul lui Dumnezeu, știind că răscumpărarea noastră este aproape. Simțiți-vă liberi, și fiți deschiși pentru Cuvântul Domnului.

Aș dori și astăzi să vă urez un bun venit tuturor, de la stânga la dreapta, celor din toate popoarele, limbile și neamurile. Am primit salutări din partea fratelui Ionuț din București, din partea fraților din Ucraina, din Bielorusia, din Moldova - salutări din partea tuturor acestor frați care au primit mesajul și care-l duc mai departe. Azi dimineață am primit cinci telefoane din SUA. Oamenii ne ascultă și ne urmăresc pe Internet. Au spus că ne-au ascultat și ieri și că au fost binecuvântați. Fie ca Dumnezeu să

dăruiască har ca toți din lumea întreagă să poată asculta, mai ales în cele două limbi principale, engleză și germană, și după aceea să dea mai departe. Este mesajul dumnezeiesc. Acesta nu poate să fie pus din nou sub obroc, sau să cadă sub masă, ci trebuie pus pe masa din Casa lui Dumnezeu, și vestirea trebuie să aibă loc și să ajungă în toată lumea.

Apoi un frate mi-a scris o scrisoare, (a lăsat-o înaintea ușii mele), și-și cere scuze că i-a ascultat pe unii care mă defăimau, și-și cere iertare pentru că nu numai că i-a ascultat, ci și el a spus lucruri care nu erau bune. Noi am acceptat scuzele. Și aș dori să-i spun fratelui nostru, și vouă tuturor: noi trecem prin încercări; și mai ales slujitorii lui Dumnezeu trec prin încercări. Și nimeni nu ar putea să pretindă că este fără greșală. Dar fiecare slujitor al lui Dumnezeu trebuie să spună – nu că ar putea să spună, ci trebuie să spună – că Cuvântul care vine din gura lui este Cuvântul original al lui Dumnezeu. Și acest Cuvânt nu se poate întoarce gol, ci trebuie să împlinească scopul pentru care a fost trimis, și o va și face.

Apoi, așa cum am spus deja, avem salutări din partea fratelui Valstrem, din partea fraților din Africa de Sud, din Congo, de pretutindeni. Transmitem salutări deosebite fraților și surorilor noastre din Chile și din Peru, și tuturor celor ce ne ascultă acum. Dumnezeului Atotputernic să-i fie aduse mulțumirile pentru faptul că noi trăim în timpul în care se împlinește prorocia biblică.

Ne vom ruga din nou, însă dați-mi voie să vă citesc ceva din predica „Unirea nevăzută a Miresei lui Hristos”. Fratele Branham spune aici: „Deschiderea celor șapte peceti a fost anunțată de Dumnezeu acolo, pe munte. Dumnezeu să mă lase să cad mort la acest amvon dacă acesta nu este adevărul. Și eu v-am spus deja în urmă cu un an și șase luni, înainte de a se întâmpla, când Domnul mi-a spus să merg în Arizona, mi-a spus ce se va întâmpla acolo în deșert. Și în seara aceasta sunt aici oameni care

au fost prezenți când au coborât cei șapte îngeri. Și până și în ziare, în revista „Life” s-a scris despre aceasta. Și Dumnezeu trebuia să deschidă cele șapte peceteți. Dar nu în cadrul unui cult... Eu am fost întotdeauna împotriva acestora. Dar El Își scoate dintre culte o Mireasă. Însă nu o mireasă denominațională. El n-ar putea să facă așa ceva; pentru că așa ceva ar fi contrar Cuvântului Său. El Însuși a descoperit acele șapte taine și a adus la suprafață acele lucruri care fuseseră ascunse de la întemeierea lumii.” Noi am putea să citim mai departe. Noi credem din toată inima că Dumnezeu nu doar „A fost”, ci „El este”, și este Același. Când i-a vorbit lui Moise, El nu era „Eu Am fost”, ci „Eu Sunt Cel Ce Sunt” – „și acesta este Numele Meu pentru veșnicie”, a spus Domnul Dumnezeu. Deci Dumnezeu este prezent, lucrează prin Duhul Sfânt conform Cuvântului acestui ceas, conform făgăduințelor date de Dumnezeu.

Acum îl rugăm pe fratele Gilbert să vină astăzi în față, și să se roage cu noi. Poate după aceea vor avea și cele două surori o cântare, iar apoi vom intra în Cuvânt, pentru că acesta este lucrul cel mai important. Noi nu ne adunăm aici numai ca să ascultăm cântări, ci venim ca să auzim Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în veci. Te rog, frate Gilbert, vino acum, roagă-te cu noi azi. [...]

Amin. Mulțumesc. Laudă și mulțumiri Domnului. A sta pe făgăduințele lui Dumnezeu a devenit cu adevărat lucrul cel mai importantă din viața noastră. Noi am vorbit de multe ori despre acest lucru: adăugarea unui singur cuvânt, la început, în Paradis, cuvântul „nu” [„Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mâncați din toți pomii din grădină?”] a făcut ca primele ființe umane să intre sub influența directă a Dușmanului. După aceea și-au pierdut orientarea ce le-a fost dată prin Cuvânt, și s-au deschis influenței Dușmanului, au fost despărțiți de Dumnezeu și aruncați în moarte.

Tocmai am auzit din Filipeni că Domnul nostru, care avea chipul lui Dumnezeu – o afirmație foarte importantă - o formă vizibilă de arătare a Dumnezeului nevăzut – El S-a dezbrăcat pe Sine însuși și S-a făcut om, a devenit ca noi, ca să plătească prețul răscumpărării noastre cu sângele Lui vărsat pe crucea Golgotei. Înainte de a intra în privirea Cuvântului, dați-mi voie să vă citesc puțin din Apoc. 5 de la v. 6, în legătură cu ruperea celor șapte peceti: „Și la mijloc, între scaunul de domnie și cele patru făpturi vii, și între bătrâni, am văzut stând în picioare un Miel. Părea înjunghiat, și avea șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, trimise în tot pământul. El a venit, și a luat cartea din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie. Când a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ înaintea Mielului, având fiecare câte o alăută și potire de aur, pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților. Și cântau o cântare nouă, și ziceau: „Vrednic ești tu să iei cartea și să-i rupi pecetile: căci ai fost înjunghiat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam. Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ!”” Aici ne este arătată turma răscumpărată din toate popoarele, limbile și neamurile, în legătură cu deschiderea cărții pecetluite. Dumnezeu însuși i-a spus lui Avraam când l-a chemat, în Gen. 12:3: „Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.” În Gal. 3:6 apostolul ne arată în ce mod a venit binecuvântarea lui Dumnezeu peste neamuri: „Tot așa și „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire.” Înțelegeți și voi dar, că fii ai lui Avraam sunt cei ce au credință. Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate

neamurile vor fi binecuvântate în tine.” Așa că cei ce se bizuiesc pe credință, sunt binecuvântați împreună cu Avraam cel credincios.” Există o legătură de la Vechiul la Noul Testament, o legătură care ne arată vestirea planului de mântuire și împlinirea acestuia. Și vedem că deja toți prorocii și oamenii lui Dumnezeu din Vechiul Testament au vestit mai dinainte ce se va întâmpla.

Aici este subliniată într-un mod deosebit credința. Ce fel de credință? Credința „așa cum spune Scriptura”. Pentru că așa este scris în v. 8: „Scriptura, de asemenea, ... prevedea...” Și Scriptura este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Și Dumnezeu a împlinit toate aceste „prevederi” iar noi, cei din toate popoarele, limbile și neamurile, putem trăi la sfârșitul timpului de har binecuvântarea lui Dumnezeu, ca și Avraam atunci. Avraam a primit făgăduința că i se va naște un fiu. Știți cu toții că Sara era foarte bătrână, și la fel și Avraam. Ea avea 90 de ani, iar el avea 100 de ani. Și aceasta este o mică problemă. Însă la Dumnezeu nu este nici o problemă: nici una mică, nici una mare. Dacă Dumnezeu făgăduiește ceva, atunci numai necredința poate fi problema noastră. Numai necredința este atunci problema noastră. Căci Dumnezeu, care dat făgăduința, este răspunzător de împlinirea ei. Deci, să lăsăm totul în seama lui Dumnezeu, care până acum n-a dat greș niciodată. Tot ce face El este desăvârșit. El face totul bine. El și-a încheiat lucrarea de creație, și Își va încheia și lucrarea de răscumpărare, prin har.

Noi am vorbit deja despre chemarea Bisericii afară, și vom continua de asemenea cu zidirea, și anume cu faptul că Biserica este zidită pe o temelie unică și sfântă, care a fost pusă de apostoli și de proroci, și această temelie este însuși Domnul nostru Isus Hristos. Așa cum este arătat în Efes. 2, mai ales în v. 20-21 „fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.” Putem noi să spunem azi cum spunea Pavel odinioară în epistola către Corinteni: „eu, ..., am

pus temelie. Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă, și care este Isus Hristos.”? Frați și surori, dacă vorbim despre învățăturile de bază ale Cuvântului, atunci n-o facem pentru că așa ne place. Noi nu dorim să jignim pe nimeni atunci când dărâmăm toate învățăturile care nu corespund cu Sfânta Scriptură. Dacă atingem temelie acestor învățături și zguduim stâlpii lor, atunci avem o însărcinare divină s-o facem, și anume să dărâmăm tot ce nu s-a zidit pe temelie, pe stâlpul adevărului. Înainte de a putea fi zidit ceva nou, trebuie dărâmat ceea ce nu s-a zidit conform Cuvântului. Și Dumnezeu a spus lucrul acesta atunci când l-a însărcinat pe prorocul Ieremia să dărâme mai întâi, și numai după aceea va urma zidirea. Mai întâi trebuie dărâmat ceea ce nu este corect. Ceea ce nu este corect nu poate fi împodobit, nu poate fi atins cu mânuși, ci totul trebuie demascat pe față, în public. Și cu adevărat, noi nu facem acest lucru pentru că așa ne place, ci o facem pentru că Dumnezeu are dreptul să-Și readucă Biserica înapoi la început. Însă numai Biserica Lui, nu o biserică oarecare, ci Biserica Lui despre care El însuși a spus și spune și azi: „Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.” Ele vor fi împotriva ei, da, dar nu o vor birui. Și cine citește în Apoc. 12 va vedea că în clipa când Biserica este apucată de durerile nașterii, și când va fi născut copilul de parte bărbătească, care după aceea va fi răpit, atunci balaurul va sta înaintea Bisericii care este numită „femeie”. Pentru că așa cum femeia primește sămânța ca după aceea să nască, tot așa Biserica este rânduită să primească sămânța dumnezeiască, și să nască fii și fiice ale lui Dumnezeu, din apă și din Duh, așa cum a spus Domnul nostru în cap. 3 din Ioan.

În Efes. 2:20-21 avem minunatele cuvinte: „fiind zidiți pe temelie apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.” Avem noi dreptul să predicăm Cuvântul lui Dumnezeu, avem dreptul să subliniem că Domnul nostru a plătit prețul pe crucea Golgotei dându-Și sângele și viața Lui ca să-Și

curețe Biserica, ca s-o sfințească, s-o despartă de tot ceea ce nu este în conformitate cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său? El a făcut-o, și astfel Își va înfățișa o Biserică Mireasă fără pată și fără zbârcitură. În această legătură trebuie să ne amintim Efeseni 5:25. Nu putem să trecem pe lângă aceasta: spălarea cu apă prin Cuvânt aparține de contextul în care este scris că Biserica se va înfățișa fără pată sau zbârcitură înaintea lui Hristos. Nu numai răscumpărarea prin sânge, iertarea vinei și a păcatului nostru, împăcarea cu Dumnezeu și tot ce ține de aceasta, ci este necesar așa cum este scris clar în 2 Cor. 6 de la v. 14, că lumina și întunericul n-au absolut nimic în comun. Și după aceea omul lui Dumnezeu spune sub inspirația Duhului: „Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial?” Sigur că niciuna! Și de aceea noi stăm de partea lui Isus Hristos, Domnul nostru, pentru că și EL a stat de partea noastră: El S-a făcut ca noi, pentru ca noi să putem ajunge ca El, la înviere și la mutarea noastră.

Efes. 2:21: „În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul.” Acesta nu este un Templu făcut de mâini omenești, din pietre, așa cum se întâmplă pe acest pământ. În Mat. 24 ucenicii I-au arătat Domnului Templul, iar Domnul a spus: „Adevărat vă spun că nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată.” Iar cine dorește s-o știe mai exact, trebuie doar să citească în Luca 21, pentru că înaintea versetului 24 mai sunt și alte versete care vorbesc despre faptul că judecata lui Dumnezeu va veni peste poporul Lui care nu a și-a recunoscut ziua cercetării. Și așa s-a și întâmplat. Și Domnul nostru a spus: „Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, ...atunci, credincioșii să fugă la munții din Iudeea.” Luca 21:20-21. Noi am primit orientarea în Cuvântul profetic pentru timpul nostru. Și ca să fim cinstiți, o avem în evanghelii, în epistole, și dacă luăm Cuvântul în întregime atunci avem un tablou complet despre tot ceea ce a vestit și a făgăduit Dumnezeu mai dinainte.

În Efes. 4 de la v. 1 avem învățăturile referitoare la zidirea Bisericii. Și toți cei ce doresc să fie zidiți, trebuie să poseze și să împlinească următoarele lucruri: „...să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea, pe care ați primit-o, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste.” Nu se poate altfel. Frați și surori, noi avem mentalități diferite, avem origini diferite; și dacă aș întreba azi din câte țări și culturi venim noi toți, atunci eu nu știu dacă nu ar trebui să mergem până în Novorsibirsk de unde poți privi în China, sau apoi în toată Africa, și întreaga Europă. Dar acum este important ca noi toți să primim darurile din partea lui Dumnezeu și El să ne ajute să dezbrăcăm natura veche, omul vechi, și să ne îmbrăcăm cu omul cel nou. Nu numai să cântăm „Totul este nou” ci să și fie așa. Și numai atunci când omul lăuntric a fost schimbat de Dumnezeu, atunci se va schimba și exteriorul, astfel încât noi să ne îngăduim unii pe alții în dragoste. Apoi așa cum este scris în v. 3: „și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii.” Aceasta trebuie să fie dorința mea și a ta, și anume să nu se aducă nici o vătămare Trupului Domnului, sau să nu se aducă nici o pagubă nici măcar unui mădular. Ci noi să ne deschidem gura unii pentru alții fără să mai acceptăm ceva ce se spune despre altcineva. Dacă cineva vine să ne „povestească” despre altcineva, atunci să spunem: „O clipă, te rog. Acum îl chem pe fratele sau pe sora, și spune-mi în prezența lui sau a ei ceea ce vrei să-mi spui.” Și se poate întâmpla ca în felul acesta să-l vezi plecând pe cel ce a venit să-ți povestească ceva despre cineva. Noi trebuie să respectăm în toate situațiile regulile lui Dumnezeu; altfel nu se poate.

Și aici continuă: „Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre.” Și numai după aceea se spune: „Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.” Însă în legătură cu „un singur Domn, o singură credință, un singur botez” este scris „un singur

trup” – „Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup.” Haideți să citim în această legătură din 1 Cor. 12, și aici avem criteriul după care ne putem verifica dacă noi respectăm într-adevăr slujbele și darurile pe care le-a pus Dumnezeu în Biserică. Pentru că nu ajunge numai să vorbim despre un proroc folosit de Dumnezeu ca să deschidă cele șapte peceti... De fapt Mielul a deschis Cartea; bărbatul lui Dumnezeu a fost numai prezent când s-a întâmplat. Și nu este suficient, decât dacă noi recunoaștem că în legătură cu aceasta trebuie să aibă loc chemarea afară. Împreună cu chemarea afară, totul trebuie readus în starea originală, în starea hotărâtă de Dumnezeu la început. 1 Cor. 12:4-6: „Sunt felurite daruri, dar este același Duh; sunt felurite slujbe, dar este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți.” Acum trecem la v. 7, și să recunoaștem și să și primim prin credință faptul că fiecare descoperire prin fiecare slujbă dată de Dumnezeu zidește Biserica, și prin aceasta Biserica înaintează. V.7: „Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune...” - nu omul își prezintă înțelepciunea proprie, ci aici, în Cuvântul acesta este conținut totul. Și după aceea Duhul lui Dumnezeu poate să lucreze, și toate aceste slujbe pot fi exercitate, după cum este scris aici: „Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiasi Duh; altuia credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh;” și se enumeră tot ce a fost în Biserică la început. Frați și surori, noi nu ne putem mulțumi să spunem: „Da, noi credem ce este scris în Fapte 3:21, și anume că Domnul și Mântuitorul nostru trebuie să rămână în cer „până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi prooroci din vechime.”” Dacă aceasta nu devine o realitate cu noi, dacă nu

se împlinește, dacă noi nu avem parte de aceasta, atunci nu ne ajută. Acest lucru trebuie să se întâmple. Numai atunci ne folosește. Poate că se întâmplă mai încet, dar să se întâmple prin puterea lui Dumnezeu. Și aici este miezul: toți cei care aparțin cu adevărat ca mădulare în Trupul lui Isus Hristos, vor recunoaște (respecta) slujbele, chemările, darurile și slujbele date de Dumnezeu pentru zidirea Bisericii. Mădularele din Trupul lui Hristos nu se vor gândi niciodată „Frații aceștia trei din față...” și așa mai departe. Nu! Nu este vorba despre cei trei frați din față, ci despre singurul Dumnezeu adevărat, care ni S-a descoperit în Isus Hristos. Și este vorba despre singura Biserică, ce a fost răscumpărată prin sângele Mielului, Biserica celor întâi născuți, pe care Domnul dorește s-o pregătească pentru a avea parte de răpire.

Ascultați de asemenea v. 24 și 25; poate și v. 27, din 1 Cor. 12: „Dumnezeu a întocmit trupul în așa fel ca să dea mai multă cinste mădularelor lipsite de cinste (și de ce?) pentru ca să nu fie nici o dezbinare în trup: ci mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele.” Ați citit aceasta? Fiți cinstiți: ne-am îngrijit noi unii de alții, până azi? Ne-am gândit noi vreodată: „Este vreun frate în necaz? Este vreo soră în necaz?” Cei care au probleme s-au gândit vreodată că avem frați și surori care ne pot ajuta în încercările noastre? Sau trăim noi ceea ce a trăit Iov atunci când i-au venit prietenii și l-au suspectat de fi făcut anumite lucruri rele? Frați și surori, a sosit clipa zidirii interioare a Bisericii. Dumnezeu dorește să facă o lucrare puternică în noi prin harul Său, în turma răscumpărată prin sânge. Viață nouă, divină, să fie într-o inimă nouă care a fost întoarsă la credința părinților, la început; nu cumva să se rătăcească prin necredință pe undeva. Ci așa cum Avraam a crezut, la fel credem și noi. Și așa cum Avraam a plecat în țara făgăduită... „Ieși din țara ta, din rudenia ta, și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta.” Acesta este punctul principal: noi am auzit chemarea; și împreună

cu această chemare era și binecuvântarea, și făgăduința. Și de aceea, copiii ai făgăduinței, Cuvântul făgăduinței, Duhul făgăduit. Și Duhul îi călăuzește pe copiii făgăduinței în tot adevărul, și ne aduce în legătură directă cu Dumnezeu, astfel încât nimic nu se interpune ci avem o legătură directă cu Dumnezeu.

Dragi frați și surori, avem noi, aveți voi, am eu această legătură directă cu Dumnezeu? Știm noi în Cine credem, și ce credem? Avem noi în inimile noastre siguranța credinței? De exemplu dacă am fi întrebați sau dacă ni s-ar spune: „Ceea ce credeți voi acolo este așa și-așa...” Sunteți voi întăriți în credință așa cum spunea Pavel, ca inimile noastre să fie întărite în așa fel încât nimic să nu mai poată fi mișcat? Și orice furtună care ar veni să nu facă altceva decât ca rădăcinile să fie mișcate ca să pătrundă din ce în ce mai adânc. Acest lucru trebuie să fie așa. Altfel nu se poate. Și Pavel scrie că noi să nu mai fim copii, ci să ajungem la desăvârșire. Așa este scris în Evrei 6. Eu mă întreb cât timp ne va mai dăruia Dumnezeu? Nimeni nu cunoaște ziua sau ceasul, dar putem să spunem cu toată certitudinea că noi trăim acum la sfârșitul timpului de sfârșit.

Haideți să deschidem la Mat. 24, ca să subliniem ceea ce ar trebui să fie cu adevărat important pentru noi. Și eu spun că și este important. În Mat. 24 de la v. 1 este scris despre ceea ce a spus Domnul atunci, și ce a răspuns El când a șezut jos și i-a învățat pe ucenici. În v. 3 și 4 se vorbește despre revenirea Domnului, despre semnul venirii Sale, despre semnul sfârșitului veacului. Totul este scris aici. Dar avertizarea se găsește în v. 4: „Drept răspuns, Isus le-a zis: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva.” Amăgirea este atât de puternică în vremea sfârșitului, așa cum ni se spune în v. 24: „Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.” Gândiți-vă la următoarele: Marcu 16:20 spune: „Domnul lucra împreună

cu ei, și întârea Cuvântul prin semnele, care-l însoțeau.” La vremea sfârșitului însă, chiar înaintea revenirii lui Isus Hristos se ridică prorocii mincinoși. Prorocii adevărați n-au folosit niciodată cuvinte ca „trinitate” sau „triunitate”. Toți carismaticii... și aș putea aminti numele acestui bărbat pe care l-am văzut la TV în Manila, și care și-a dat jos vesta și a învățit-o înaintea adunării spunând: „Așa suflă acum Duhul Sfânt!” Apoi le-a sugerat oamenilor ca în fiecare dimineață ei să spună „Bună dimineața, Tată. Bună dimineața, Fiule. Bună dimineața, Duhule Sfânt.” Eu am văzut și auzit unele ... Și după aceea se fac mari semne și minuni. De ce? Pentru a-i înșela pe cei aleși. Dar cei aleși nu merg după semne și minuni, ci Îl urmează pe Domnul, și semnele-i urmează pe ei. Semnele îi urmează pe ei. Dumnezeu își confirmă Cuvântul pentru că ei cred Cuvântul lui Dumnezeu. Însă semnele și minunile îi impresionează pe oameni. Și cum se aude de multe ori, ceea ce se filmează pe platformă este cu totul și cu totul altceva față de ceea ce se petrece în realitate două ore mai târziu. Noi am privit de asemenea și în spatele cortinei.

Dar aici ni se spune la ce să fim atenți: nu la semne și minuni, ci „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea.” Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci. Apoi trebuie să spunem așa cum a scris Petru în 1 Pet. 1:22-25: „Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie.”

Vă rog să mă iertați dacă amintesc acum pe scurt aceste două teme. Împărțirea lui Dumnezeu în trei Atotputernici este cea mai mare blasfemie de pe fața pământului. Și dacă mergem un pas mai departe, și ne gândim că Tertulian, un avocat din Tunisia a venit la Roma și și-a adus ideea conform căreia Dumnezeu poate să existe în trei persoane. În cele din urmă El a și fost înfățișat în felul acela: trei persoane una lângă cealaltă, sau o persoană cu trei capete. În una dintre cărțile noastre sunt arătate aceste desene.

Dumnezeul Cel Atotputernic n-a avut nevoie să se împartă în trei atotputernici. Un singur Atotputernic este suficient din veșnicie în veșnicie. Este vorba despre înfierea noastră, despre aducerea noastră în starea originală de fii și fiice ale lui Dumnezeu. Și de aceea Domnul nostru a fost născut ca Fiu, pentru ca prin El, Fiul lui Dumnezeu, noi să putem primi înfierea. Gal. 4:4. Însă planul de mântuire a fost pierdut... și noi nu judecăm aici, ci verificăm totul și ne orientăm numai după sfânta Scriptură. Toți bărbații aceștia de la sfârșitul sec. III și IV și mai departe, ei nu au avut nici o chemare. Ei nu-L cunoșteau pe Dumnezeu. Au respins Vechiul Testament, îi blestemau pe evrei. Nu există așa ceva ca „părinți ai bisericii”. Puteți citi: Deschner a scris despre fiecare „părinte al Bisericii”. El a scris despre cum îi blestemau „domnii” aceștia pe evrei. Și numai la Conciliul Vatican II din 1963 papa Ioan XXIII a insistat cu niște cuvinte înduioșătoare: „Scoateți blestemul acesta din liturghia din vinerea mare.” Da. Și până atunci evreii erau considerați ucigașii lui Dumnezeu, ucigașii lui Hristos, și erau blestemați. De aceea a avut loc prigonirea evreilor, până la uciderea celor 6 milioane de evrei în al doilea război mondial. Totul se întoarce la aceeași origine. Întotdeauna este un izvor (cauză) pentru fiecare lucru. Și acel izvor se poate vărsa după aceea în multe râuri. Însă este o singură origine. Vechiul Testament a fost respins, evreii au fost respinși, și după aceea a fost formulată Dumnezeirea. Și după aceea este numit botezul trinitar este numit un crez romano catolic. Acesta n-a existat la început. Puteți citi istoria Bisericii de Schmitt, de Herzog, puteți citi una după alta cărțile de istorie a Bisericii și toate confirmă faptul că în primele secole după apostoli încă se mai boteza biblic, în Numele lui Isus Hristos. După aceea a venit schimbarea. Cine a făcut-o? A schimbat Dumnezeu direcția? A schimbat Dumnezeu învățătura? NU și iarăși NU! Niște oameni neautorizați au intervenit și a organizat o biserică de stat care

poseda putere lumească. Apoi toți au fost obligați să se supună acestei religii.

Ceea ce mă deranjează cel mai tare – și trebuie s-o spun sincer – este faptul că în tot protestantismul se spune că toți cei ce-l mărturisesc pe Isus Hristos ca Fiul lui Dumnezeu, sunt socotiți neprihăniți înaintea lui Dumnezeu. Și se merge chiar un pas mai departe, și se spune că Antihristul nu poate să vină din creștinism, pentru că toată creștinătatea mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu. Ei se referă la un verset pe care nici măcar nu l-au citit, și care nici nu este scris în felul în care cred ei. Vă citesc din 1 Ioan. Aici avem o privire de ansamblu. Versetul la care se referă ei este 1 Ioan 4:1-2 „Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți prooroci mincinoși. Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: Orice duh, care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu;” Acesta este versetul la care se referă ei. Și în noul meu manuscris, mi-am notat câteva versete în care oameni stăpâniți de duhuri rele L-au mărturisit pe față pe Isus Hristos ca Fiul lui Dumnezeu. O mărturisire formală că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu au făcut-o și oamenii îndrăciți:

Mat. 8:29: „Ce legătură este între noi și Tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne chinuiești înaintea de vreme?”

Marcu 5:7: „...a strigat cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui Prea Înalt?”” Toți aceștia erau demonizați.

Luca 8:28: „Când a văzut pe Isus, a scos un strigăt ascuțit, a căzut jos înaintea Lui, și a zis cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui Prea Înalt?” Erau acești oameni de la Dumnezeu? Nu, ci erau îndrăciți.

În această legătură este și faptul că Isus Hristos este singurul Fiu născut al lui Dumnezeu. Cu aceasta trebuie mers la Ps. 22:9: „Da, Tu m-ai scos din pântecele mamei...” Și cu aceasta trebuie mers în 2 Sam. 7:14: „Eu îți voi fi Tată și el Îmi va fi fiu.” Și cu aceasta trebuie mers în Ps. 2:7: „Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut.” Și cu aceasta trebuie mers în Mat. 1, Luca 1 și 2 ca să vedem cum a fost salutată fecioara și cum a venit peste ea Duhul Sfânt și cum S-a născut Fiul lui Dumnezeu. Noi credem în Fiul acela al lui Dumnezeu, în Isus – YAHSUA – YAHWEH SALVATORUL care a venit la noi ca YAHSUA. Și EL este Unsul. O mărturisire formală că „Isus este Fiul lui Dumnezeu” nu va folosi nimănui.

Punctul principal este aici: pentru că Martin Luther a atacat atât de puternic lumea anticreștină, contrareforma a venit cu învățătura care spune că așa cum Isus a fost un evreu, la fel va fi și antihristul. Și astfel totul a fost îndreptat din nou în direcția greșită. Recent, predicatorii evangheliei au schimbat puțin direcția și au spus: „Nu poate să fie un evreu, dar trebuie găsit în islam, pentru că acesta, în general, este împotriva creștinismului.” Frați și surori, eu n-am nevoie de argumente, și nici voi n-aveți nevoie. Noi avem nevoie de Cuvântul adevărului, ca să știm că dacă-L mărturisim pe Isus Hristos ca Mesia, Unsul, Răscumpărătorul venit în trup, atunci aceasta nu este o mărturisire formală.

Am notat aici, pentru un nou manuscris, că există trei crezuri – de fapt un crez întreit despre Isus Hristos, Domnul nostru. Le cunosc pe dinafară: unii susțin că El este cea dintâi dintre lucrările lui Dumnezeu, pe baza textului din Prov. 8. Acum vă citesc Prov. 8 și apoi vă întreb dacă este vorba despre ceea ce susțin ei. Prov. 8: 22: „Domnul m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui (sau: „cel dintâi rod” – n.tr.), înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui.” Acesta este versetul la care se referă cei ce cred

că Fiul a fost creat și a existat din veșnicie ca a doua persoană divină. Să vă duc direct la 1 Cor. 15 ca să vă arăt în ce legătură este scris termenul de „cel dintâi rod” atunci când se referă la Isus Hristos, Domnul nostru? Nu se referă nicidecum la cea dintâi lucrare de creație. El este Acela care a creat toate lucrurile: cum poate El să fie creat? Dar așa spune filozofia omenească. Să citim 1 Cor. 15:20 „Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga (sau: „cel dintâi rod” – n.tr.) celor adormiți.” Desigur că nu se vorbește aici despre creație, ci despre Cel întâi născut (cel dintâi rod) care Și-a dat viața pentru cei întâi născuți, ca noi să primim dreptul de întâi născuți, și cele dintâi roade ale Duhului. Însă oamenii și-au pierdut mințile și ei au răstălmăcit. Și închipuți-vă numai ce este scris în Prov. 8:30 despre acest Fiu creat care nici măcar nu există: „...eu eram meșterul Lui, la lucru lângă el, și în toate zilele eram desfătarea Lui, jucând neîncetat înaintea Lui, jucând pe rotocolul pământului Său, și găsindu-mi plăcerea în fiii oamenilor.” Aici putem citi de mai mult de 20 de ori, în toate capitolele, despre înțelepciune și nu despre altcineva. Este vorba numai despre înțelepciune: capitol după capitol, verset după verset, se vorbește numai despre înțelepciune. „Eu, înțelepciunea, am ca locuință mintea, și pot născoci cele mai chibzuite planuri.” 8:12 „Nu strigă înțelepciunea, și nu-și înalță priceperea glasul?” 8:1. Însă un duh rău i-a dus în rătăcire, și fiindcă Hristos este înțelepciunea noastră, ei au formulat lucruri care nu există, și care au fost numai în închipuirea lor.

Frați și surori, noi nu avem nevoie de prezentările unor oameni care nu L-au cunoscut pe Dumnezeu și căroră Dumnezeu nu li S-a descoperit. Am spus-o de multe ori: nouă nu ne vorbește Dumnezeu prin cineva din Tunisia sau din nordul sau sudul Africii, sau din Europa: nouă Dumnezeu ne vorbește prin sfântul și scumpul Său Cuvânt care rămâne veșnic.

Al doilea crez spune că arhangelul Mihail din Vechiul Testament este Isus Hristos din Noul Testament; și ei caută versete cu care să-și susțină credința. NU! Despre arhangelul Mihail mai este încă scris și în Iuda și în Apoc. 12, și se spune că el se va lupta cu Balaurul. Domnul nu va mai lupta. Domnul a luptat odată și a biruit o dată pentru totdeauna. Iar când Domnul îi va lua pe ai Săi în slavă, atunci Mihail va pune mâna pe Balaur și-l va arunca pe pământ și atunci se va împlini „...pârâșul fraților noștri, care zi și noaptea îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos.” Apoc. 12:10.

Iar al treilea crez spune că Dumnezeu a creat a doua persoană, și a treia persoană. Alții cred că Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul au adus la existență pe Dumnezeu Duhul Sfânt. NU! Toate acestea sunt blasfemii! Noi trebuie să ne despărțim de acestea! Trebuie să ne despărțim, din convingere biblică. Ascultați cu atenție: oricui crede că se mai găsește ceva corect în ceea ce este fals, nu-i va fi niciodată descoperit adevărul. Puteți să spuneți „amin”? „Aminul” fost foarte slab. Foarte slab. Mai trebuie spus o dată: oricine încearcă să găsească ceva bun în crezul fals, același niciodată nu-i poate fi descoperită pe deplin credința adevărată. Este imposibil! Numai dacă noi dăm dreptate lui Dumnezeu și Cuvântului Său, numai atunci, numai atunci vine descoperirea care ne este dată prin har.

Frați și surori, azi avem și botez. Acum un cuvânt pentru toți cei doresc să fie botezați. Eu nu fac din aceasta un secret: eu am fost botezat în 1948 cu botezul trinitar, în Seele, pe strada Harburg, într-o capelă mică. Predicatorul era Richard Kreech. Însă când a venit mesajul și când Dumnezeu a putut să-mi vorbească, și când am primit din toată inima faptul că botezul biblic trebuie făcut în Numele Domnului Isus Hristos, atunci l-am rugat pe fratele Horst Crechmer să vină cu mine... eram câțiva frați și am mers la râul Rin, și fratele acesta pe care eu deja îl

botezasem biblic, m-a botezat biblic în Numele Domnului Isus Hristos. El este la Domnul de multă vreme. Eu sunt încă aici ca să mărturisesc, ca să dau o mărturie adevărată despre ceea ce ne-a fost lăsat în sfânta Scriptură. Desigur, la început eu am argumentat; pentru că 1949 fusesem botezat cu Duhul Sfânt - a fost o trăire puternică: cerul era pe pământ. A fost o atmosferă așa cum ne dorim toți. Și aceasta va veni. Și atunci mă gândeam: dacă botezul a fost greșit, atunci cum se face că Dumnezeu mi-a dat Duhul Sfânt? Pentru că este scris că Dumnezeu a dat Duhul Sfânt celor ce ascultă de El, dar nu este scris că Dumnezeu a dat Duhul Sfânt celor ce fuseseră botezați greșit. Iar botezul este un act de ascultare. Mulți credincioși spun ca și Domnul nostru: „așa se cade să împlinim toată dreptatea” și ei doresc să fie botezați, dar ei nu știu că botezul pe care-l primesc ei nu este biblic.

Punctul principal este acesta: nu există nici o scriere internațională despre istoria bisericii care să spună că în primele secole s-a practicat botezul trinitar. Nu există. Botezul trinitar a venit numai odată cu apariția învățaturii trinitare. Și niciodată nu este scris în Biblie despre „învățătura trinitară” și „botezul trinitar”. Unde este omul care dorește să vină cu acest cuvânt aici în față, și să arate unde este scris măcar o singură dată cuvântul „Trinitate” sau „Dumnezeu Triunic”? Să vină și să-mi spună: „Domnule, nu este așa. Iată, aici este!” Nu, nu este aici. Cu adevărat, în Vechiul și în Noul Testament nici rugăciunea, nici botezul, nici rugăciunea pentru bolnavi, nimic nu s-a făcut în formula trinitară. Nu vreau să intru în amănunte, dar Satana s-a ascuns până acum împodobindu-se cu versete biblice. Dar acum totul este demascat. Pentru că uitați-vă: fără Scriptură nu ar fi avut loc nici o amăgire. Totul trebuie împodobit cu verste. Iar punctul al doilea este că fără sfânta Scriptură amăgirea nu poate fi demascată. De aceea noi mergem de la Mat. 28 la Marcu 16 și la Luca 24 și la Ioan 20. Și atunci, cu tot ceea ce s-a spus la trimiterea misionară, cu ceea ce a poruncit Cel înviat, mergem în Faptele

Apostolilor la ziua întemeierii Bisericii nou testamentare. Și acesta este modelul valabil. Vreau să-l văd și eu pe acela care-mi spune că Petru, Ioan, Pavel, Filip, oricine ar mai fi fost, au fost eretici sau învățători mincinoși. Un astfel de om nu are ce căuta aici, pentru că atunci se întâmplă ceva. Ereticii, învățătorii mincinoși, au fost cei care s-au ridicat în sec. III-IV și în secolele următoare, care nu au venit cu învățătura biblică. În Scriptură nu avem nici o învățătură greșită. Aceasta este învățătura apostolilor. Aceasta este învățătura lui Isus Hristos. Iar la început, ei stăruiau în învățătura apostolilor – Fapte 2:42. Iar la sfârșit trebuie să fim aduși înapoi la această învățătură.

Frați și surori, aceasta este ieșirea din încurcătura babiloniană. Ieșirea afară poate avea loc numai acolo unde ne este descoperit că Dumnezeu nu poate să spună „Da și Amin” la orice idee omenească, ci numai Cuvântul Său trebuie să fie valabil pentru noi. Deci, noi nu avem de ales: noi trebuie să predicăm ceea ce ne-au predicat și ceea ce ne-au lăsat de la început frații noștri, părinții credinței, care L-au trăit personal pe Dumnezeu. Îi mulțumim lui Dumnezeu că ne-a trimis un proroc ca totul să fie corectat, ca toate lucrurile să fie reasezate. Și iată punctul principal: dacă cineva crede că nu avem nevoie de această corectură, atunci va respinge și slujba omului trimis de Dumnezeu. Dar dacă s-a înțeles și s-a primit prin credință faptul că Însuși Domnul Dumnezeu a spus „Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie” și dacă acest lucru nu ar fi scris din nou în Mat. 17:11 și în Marcu 9:12, atunci aș fi spus „Mergeți pe drumurile voastre. Dumnezeu să judece.” Dar eu nu pot să fac acest lucru. Pentru că în Noul Testament, atunci când Moise și Ilie s-au arătat pe muntele schimbării la Față, și stăteau de vorbă cu Domnul nostru, Petru a spus: „Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, am să fac aici trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie.” Și atunci a venit răspunsul: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să

ascultați!” Urmează apoi v. 10: „Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?”” Și vine și răspunsul: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile.” Așa este scris în sfânta Scriptură. Și doresc ca azi Dumnezeu să ne dăruiască har să nu ne mai opunem și să-I dăm dreptate Lui și să ne supunem sub mâna tare a lui Dumnezeu, astfel ca El să poată să ajungă la țintă cu noi toți. Și cum este scris: „Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. ...și Diavolul va fugi de la voi.” Diavolul nu va fugi decât dacă ne smerim sub mâna tare a lui Dumnezeu, sub Cuvântul lui Dumnezeu, întorcându-ne la temelia originală. Cât timp nu ne smerim, Dușmanul ne va minți cu afirmații evlavioase și nu vom ajunge la unirea credinței și a cunoștinței.

De aceea primiți acest lucru: după slujba profetică Dumnezeu a dăruit slujba de învățătură și slujba apostolică. Dumnezeu a dăruit aceste slujbe pentru ca sfinții să fie pregătiți, să fie aduși înapoi în rânduiala divină. Aceasta nu a fost dorința mea sau a voastră, ci a fost voia lui Dumnezeu, după cum este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Și fie ca toți cei ce sunt din Dumnezeu să audă cuvintele lui Dumnezeu, să le primească și să fie botezați astăzi, în cazul în care nu au fost încă botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Fie ca Domnul Dumnezeu să dea har ca și astăzi Cuvântul Lui să nu se întoarcă gol, ci să împlinească scopul pentru care a fost trimis. În mijlocul nostru, în întreaga Europă, în întreaga Asie, în întreaga Africă, în întreaga lume, fie ca Cuvântul lui Dumnezeu să împlinească scopul pentru care a fost trimis. Binecuvântat și lăudat să fie Domnul Dumnezeu nostru, care Și-a cercetat plin de îndurare poporul. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul pentru noi. Să ne ridicăm și să ne rugăm. Cine are o cântare? Sau „Așa cum sunt” este cea mai bună? Bine. S-o cântăm. [...]

Frați și surori, numai ca să vă arăt cât de serioasă este situația, vă citesc ceva ce aparține unui foarte renumit evanghelist german de TV: „Astfel învățăm că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt au înfăptuit slăvita înviere a lui Isus Hristos printr-o conlucrare. Nu numai Tatăl singur a făcut aceasta, deși ar fi putut s-o facă singur. Și Duhul Sfânt ar fi putut s-o realizeze singur, dar a participat și Fiul. Și aceștia trei au spus puternicele cuvinte: „Unde îți este boldul, moarte?”” Oamenii încearcă să justifice ceea ce nu poate fi justificat. Și dacă noi spunem azi aici că este scris că toate neamurile au băut din acest potir și s-au îmbătat și-au pierdut orientarea, atunci noi nu ne folosim propriile cuvinte pentru aceasta, ci cuvintele lui Dumnezeu din Ieremia 51, și de asemenea din Apocalipsa și din epistole.

Frați și surori, Dumnezeu a clătinat cerul și pământul. El și-a împlinit făgăduința. În această epocă profetică El ne-a trimis prorocul făgăduit, ca noi să primim ceea ce ne-a adus el din însărcinarea lui Dumnezeu. Fie ca noi să găsim har în fața lui Dumnezeu și să recunoaștem cât de mult ne dorește El binele. Nu este vorba de o explicație, ci de împlinire. Când Domnul nostru a spus „În Numele Meu” credincioșii au făcut așa, au botezat în Numele Lui. Apoi în Rom. 6:3 Pavel spune, privind în urma lui: „Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?” Ați murit voi cu Hristos? Sunteți voi îngropați cu El? Atunci „eu” vostru nu mai trăiește. Dacă „eu” vostru mai trăiește, dacă voi mai aveți dreptate, atunci vă rog păstrați-o pentru voi, până când Dumnezeu ajunge la dreptul Său în voi. Unul este cuprins de Dumnezeu mai devreme, altul mai târziu, dar toți cei ce sunt din Dumnezeu vor fi îndemnați (avertizați) de Duhul lui Dumnezeu, și aduși înapoi la Cuvânt, afară din tot ceea ce au predicat și învățat „părinții bisericii” ca și crezuri, care mai târziu au fost făcute dogme. O, Dumnezeule, Tu să ai calea Ta cu Biserica Ta, cu cei care au dreptul de întâi născut; și ei vor asculta glasul Domnului.

Am cântat deja „Așa cum sunt”? Am cântat. Atunci mai cântăm o dată. [...]

Înainte de a-i chema pe frații și surorile care doresc să fie botezați, dorim să ne folosim de această ocazie și să nu încheiem adunarea aceasta fără ca fiecăruia să-i fie dată șansa de a-L atinge pe Domnul, și de a fi atins de El. Fie că este vorba de o mână uscată, sau oricare ar fi necazul, astăzi Domnul dorește să-Și confirme Cuvântul ca adevărat în noi. Noi nu putem face mai mult decât să credem. De aceea Domnul nostru a spus: „Crede, și vei vedea slava lui Dumnezeu.” De aceea Domnul nostru a spus: „Credința ta te-a ajutat.” De fiecare dată a fost vorba de credință. Și Domnul spune: „Dacă nu credeți că EU SUNT, veți muri în păcatul vostru” și anume în păcatul necredinței, care este urmat de toate celelalte.

Frați și surori, Dumnezeu și-a cercetat poporul. Noi nu trebuie să așteptăm 38 de ani ca apa să fie mișcată într-o scăldătoare. Noi privim la Acela care a fost atârnat pe cruce, care conform Isaia 53 a fost lovit și zdrobit... Acela care a murit pe cruce rugându-se pentru dușmanii Lui, spunând „Iartă-i, căci ei nu știu ce fac”, pentru că planul lui Dumnezeu trebuia să se îplinească. Așa cum printr-un singur om a intrat în lume păcatul, tot așa printr-Unul singur a venit neprihănirea și răscumpărarea, după cum ni se spune în Rom. 5 și în alte locuri. Fraților, primiți-o. Nu vă mai împotriviți; credeți din toată inima așa cum zice Scriptura, și brațul lui Dumnezeu vi se va descoperi, și Dumnezeu Își va confirma Cuvântul.

Câți au dorințe pe care vor să le aducă Domnului acum? Ridicați mâna. Desigur, toți am putea să ridicăm mâinile. Haideți să primim Cuvântul lui Dumnezeu prin credință, pentru noi: „prin rănilor Lui suntem vindecați”. El a luat asupra Sa toate durerile. Așa este scris, așa s-a întâmplat. El a fost un om al durerii și al suferinței, disprețuit, lovit și străpuns pe crucea Golgotei. S-a

întâmplat pentru noi. Noi suntem răscumparați. S-a întâmplat pentru suflet, duh și trup. Acum avem mântuirea sufletului, eliberarea duhului, vindecarea trupului. Totul ne-a fost dăruit prin Isus Hristos, Domnul nostru, prin Fiul lui Dumnezeu, care a murit pentru toți fiii și fiicele lui Dumnezeu. Prin El, cel întâi născut dintre cei morți, noi avem confirmarea ca întâi născuți, că am fost răstigniți și îngropați cu El, și înviați împreună cu El la o viață nouă. Noi primim îndemnul să ne dezbrăcăm de omul cel vechi. Noi dorim s-o facem, pentru că Dumnezeu ne dă harul s-o facem, până ce suntem înnoiți pe deplin și schimbați în chipul lui Isus Hristos, Domnul nostru, la revenirea Lui. Așa este scris, și așa va fi. Primiți-o acum. Să ne rugăm împreună și să credem împreună:

Credincios Domn Isus, Îți mulțumim împreună cu toți cei ce ascultă Cuvântul Tău acum pe tot pământul. Noi suntem uniți cu ei în credință, suntem adunați în Numele Tău, sub sângele sfânt al Mielului. Noi credem toate făgăduințele pe care Tu le adeverești acum: mântuire, eliberare și vindecare. Doamne iubit, fie ca acum să se descopere faptul că Tu ești în mijlocul nostru, confirmându-Ți Cuvântul ca la început. Mărește-ne credința. Doamne iubit, Îți mulțumesc. S-a isprăvit. S-a întâmplat. Noi suntem mântuiți, eliberați, vindecați. Lăudat și binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul nostru, acum și întotdeauna. Aleluia. Și tot poporul să spună aleluia. Laudă, cinste și slavă să fie adusă Domnului, Dumnezeului nostru.

Câți sunt aici astăzi, care doresc să fie botezați? 1, 2, 3, 4, 5 -8. Frați și surori, acesta este har. Domnul adaugă într-una, și atunci se împlinește Fapte 2:41. „Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați;” Acestea aparțin împreună: ascultarea Cuvântului (pentru că credința vine prin auzire, iar auzirea din Cuvântul lui Dumnezeu); iar botezul urmează credinței. Eu v-am mai spus: în Chile, 176 de oameni au primit ceea ce le-a fost predicat. Eu i-am botezat pe fiecare dintre ei. Am fost de trei ori

în Chile, și odată a venit o pereche până la Lima – Peru; înainte ca primul botez să aibă loc în Chile, cuplul acela a călătorit 400 de km, trei zile cu autobuzul, ca să fie siguri că vor fi botezați biblic. Acesta este har din partea lui Dumnezeu. Și apoi au avut loc trei botezuri în care au fost botezați și ceilalți. Noi suntem bucuroși.

Pe voi doi vă voi aminti cu numele: fratele Walter și sora Matilde. Noi ne cunoaștem din anii 50. Suntem foarte bucuroși... sora Schreiber, fratele Schreiber... oricine am fi, suntem mădulare ale unui singur Trup.

Fratele meu iubit, Domnul să te binecuvânteze. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți. Binecuvântat să fie Domnul.

[...]Prezența lui Dumnezeu umple clădirea aceasta. Dumnezeu este prezent cu adevărat. Se poate simți.

Frate Rus, îi vei chema în față, și te vei ruga pentru cei ce doresc să fie botezați?

[...]